

HAMMER'N

UTGITT AV NOEN MARXIST-LENINISTER VED NYLANDS VERKSTED 2. ÅRGANG
Nr. 5, 27. april 1972 Redaktør: Olsen

Ta sakene i egne hender:

STOPP PRIMING AV PLATENE!

Et av kjennetegnene på kapitalismen er den ekstreme rovdrifta på alle produktivkreftene - arbeidere, naturen og utstyret. I sitt enorme profittbegjær retter kapitalistene produksjonen inn på de kortsiktige og - for den - store fortjenestene. Alt annet får vike plassen for dette. I dette spillet er det ikke plass for arbeidernes ve og vell.

Vår helse og vårt liv spiller ingen rolle for de som eier produksjonsredskapen. Det er billigere - og mer profittabelt - å skaffe nye arbeidere enn å investere i vernetiltak. Derfor får vi heller ikke annen sikring av helsa vår, enn den sikringa vi er i stand til å kjenpe igjennom.

Slik er det også her på Nyland. Den priminga av plater som er satt i gang, er et utmerket eksempel på at profitten går foran vår sikkerhet. HAMMER'N har hatt en samtale ned en av folka her nede, som har vært spesielt opptatt av denne saka.

Folk blir sjuke - bedriften er taus.

H: Denne priminga av platene er et opplegg for rustbeskyttelse. Bedriften påstår at det er ufarlig. Hva mener du om dette?

A: Jeg har aldri hørt om rustbeskyttende midler som er ufarlig. Bly og zink er alltid deler av slike midler. Farlig er det i allefall, uansett hva det inneholder. Både jeg og andre er blitt dårlige - svimmel, frysninger - under arbeid med prima plater.

Det hang jo også en rapport fra Yrkeshygienisk Institutt her nede som viste at stoffet er farlig. Den er fjerna. Det er ganske merkelig, den forsvant ned en gang det begynte å bli snakk om disse sakene. Nå får vi ikke vite noen ting. Dersom det er sant at priminga er ufarlig, er det jo bare for bedriften å henge opp resultatet av analysene som viser dette. Hvorfor gjør de ikke det? En slik unnvikenhet gjør meg skeptisk.

Krev full stopp!

H: Hva er din kommentar tilden måten denne saka er behandla på?

A: Det er utrolig at bedriften ikke øyeblikkelig har stoppa denne priminga. Det er mistanke om at stoffet er farlig. Til dette var helt klarlagt, skulle det være en selvfølge at alt arbeid med prima plater ble stoppa. Bedriften tenker jo som vanlig på profitten. Rederne har krevd priming og da er det ikke så nøye om noen av oss blir ødelagte. Nei, vi får ta sakene i våre egne hender. Om ikke bedriften vil stoppe dette, så får vi gjøre det.

Nå er det jo nedsatt et utvalg for å se på saka, men det ser ikke ut som det har kommet på tanken å kreve stopp til saka er klarlagt. Et utvalg er bra, men når man begynner å snakke om at dette bare kan løses på internasjonal basis i et eller annet råd i Geneve, begynner jeg å miste trua på at dette utvalget vil føre til noe. Vi får se, men jeg tror ikke at det blir bedre om vi ikke er villige til å kjempe for krava våre. Vi må kreve full stopp så lenge alle sider ikke er klarlagt!

Avvis klassesamarbeidspolitikken på 1. mai!

H: Rød Arbeiderfront på Nyland har tatt opp det helsefarlige i en av 1. mai-parolene sine. Hva syns du om dette?

A: Kamp mot alt helsefarlig arbeid er en viktig sak å ta opp 1. mai. Jeg syns det er fint at det er et demonstrasjonstog der vi kan ta opp slike saker som angår oss direkte. 1. mai er jo en dag vi skal bruke til å kjempe for de krava vi har. Blir vi mange herfra, vil det også bli vanskeligere for bedriften å holde på som nå.

H: Denne saka er vel kanskje ikke den eneste grunnen til å gå i Röd Arbeid erfront 1. mai?

A: Nei. De viktigst sakene for oss nå er vel EEC og lönsoppgjöret. Det er jo to tog som tar opp kampen mot EEC, og dess større motstand dess bedre. Krav om skikkelige levevilkår har alltid vært noe vi har tatt opp 1. mai og det nå vi gjøre i år også. Resultatet fra lönsforhandlingene var latterlige. Vi må vise at vi ikke godtar dette. Röd Arbeiderfront tar opp dette kravet og det støtter jeg. Å gå i Röd Arbeiderfront er å ta opp kampen for et skikkelig lönnstillegg. Jeg vil oppfordre alle Nylands-arbeidere til å delta i denne kampen.

LÖNNSOPPGJÖRET VISER NÖDVENDIGHETEN AV Å IGJENREISE FAGFORENINGA SOM KAMPORGANISASJON.

Opp som ei löve, ned som en skinnfell, er et gammelt ord. Om LO-Aspengrens lönsoppgjör kan vi ikke en gang bruke denne beskrivelsen. Det hele minnet mest om en gammel skinnfell som ble borte i vinden.

Storkapitalen og lakaiene deres i LO-DNA-toppen har begynt å tilpasse Norge til EEC. De venter ikke på noe folkeavstemningsresultat. Folkets mening spiller ingen rolle for disse höye herrer. Det var Brüssels opplegg for lönsoppgjör som ble fulgt. 6% var ramma som Komisjonen hadde satt.

Vi skal ikke oppholde oss lange ved resultatet. Det er kjent for alle. Real-löna synker, dyrtida blir hardere. Spørsmålet er: "Hva nå?". Vi skal sjölsagt stemme nei, men det er ikke nok. Klarere en før er vi nå stilt ovenfor muligheten av kamp. Ikke bare lönsoppgjöret viser det. Over alt i samfunnet öker mötsetningen mellom arbeiderklassen og monopolkapitalen. Derfor må vi forberede oss på kamp.

Å före kamp er ikke noen enkel sak. Skal vi vinne, er det en forutsetning at vi står samla og at vi har en organisasjon og en ledelse som står helt og fult på vår side. Aspengren står ikke på vår side, derfor er det også klart at vi ikke kan vinne noen kamp om vi forlitter oss på han og hans like. Opplegget fra lönsoppgjöret skulle vise klart hvilken splittelselinje disse folka kjörer. Ved å kungjøre et streikebidrag på 120-170kr. forsökte de å skremme oss fra å ta sakene i våre egne hender. Men uansett hva de finner på, vet vi at det nytter å kjempe. De store streikene i den siste tida har vist det. De har også vist at vreden til seier bl.a. inneberer at propene settes til side.

Det er ikke bare på toppen av fagorganisasjonen som har stivna i byråkrati. Med erfaringer fra klubben her, er det lett å se at det ikke er medlemmene som har kontrollen. Det er i virkeligheten slik at bare en liten del av medlemmene har noen innflytelse. Og det er ikke fordi resten er slappe og dumme og ikke gidder å gå på mötene. Bare det enkle faktum at klubben har ca. 1700 ndm. at vi holder möter i ei kantine som tar toppen 4-500 og at gruppene ikke fungerer, viser at det ikke er medlemmene det står på. Og på grunn av dette forholdet blir det heller aldri tilfredsstillende behandling av saker på mötene (möter i spisepausen), og da sitter vi igjen med at det meste blir avgjort i klubbstret. Altså er det i virkeligheten et meget begrensa utvalg som har noe innflytelse. Denne situasjonen er uholdbar. Om det skal være virkelig demokrati i fagforeninga - og det er helt ut nödvendig om vi skal ha en sjanse nå når tidene tilspisser seg - må forholdene legges til rette for at alle meninger skal komme fram og at alle saker blir grundig behandla. Kjernepunktet er gruppene og tillitsmennene. Aktiviser gruppene og la tillitsmennene være drivkrafta i dette arbeidet.

UTEN EN DEMKRATISK FAGORGANISASJON KAN VI IKKE VINNE.NOEN KAMPER.